

Léto budiž pochváleno, aneb jde o víc, než o další komunální volby, jde o charakter

Vážení a milí,

jsou tomu právě 3 roky, kdy jsem se stala starostkou naší obce. Tehdy jsem netušila, jak je situace v této malé půvabné vesnici vyhrocená. Netušila jsem, že stále zde žijí lidé, jejichž jediným cílem je neklid, nesvár, všude vrazit osten a klín pochybností, nejistoty, obav a podezíravosti.

Tito lidé mi nedopřáli ve funkci ani oněch 100 dní hájení, které považují minimálně za slušnost v každé demokratické společnosti. Nectili tuto zásadu pro první kroky a rozkoukání. Naopak. Pokračovali ve svých praktikách domnívání se a zpochybňování čehokoliv. Vzápětí podali několik trestních oznámení, do Tachovského deníku neopomněli dodat „výživný“ materiál na zlou starostku.

Poprvé v životě jsem byla okolnostmi donucena vypovídat před Policií ČR. Podotýkám, že jsem do té doby nikdy neměla potřebu podávat trestní oznámení, že jsem nikdy nebyla stíhaná, ani „sprostá podezřelá“. Poprvé v životě jsem byla postavena před odpornou zcela ponižující skutečností „*my si vás všechny nahráváme, všechno fotíme a dokumentujeme*“.

Nemohu a ani nechci chodit od domu k domu a každému vysvětlovat, jak se věci mají.

Do svých 60 let jsem se s takovými lidmi nesetkalaten „nahore“ byl vlastně ke mně nadmíru laskavý....

S údivem a odporem jsem sledovala, jak pomlouvají, zasévají nesvár, dělají ze sebe nepochopené a nevyslyšené chudáčky, apelují na naše vznešené city, trousí „přátelské“, „ochranitelské“ a „dobře míněné“ jedovaté poznámky. Téměř 30 let po revoluci a odporné Stbácké praktiky s paranoidní logikou, jak vystříženě z dílny v Bartolomějské, pokračují

Tito lidé jsou symbolem špatně pochopené svobody a demokracie. Vyznačují se prolhaností, pohrdáním pravidly a udavačstvím. Zvykli si lidem nahánět strach, vnucovat jim podezíravost a opatrnost a potom jim nabízet jednoduchá, manipulativní a laciná řešení.

Oblíbeným slovem jednoho z těchto občanů je LŽETE - kromě nejoblíbenějšího DOMNÍVÁM(E) se.

Třešničkou nakonec byl hysterický křik a zcela nepochopitelné dětinské chování jedné z občanek po skončení posledního srpnového veřejného zasedání Zastupitelstva. Nejenže se nám zabarikádovala v sále, zabrala nedovoleně veřejný objekt a odmítala jej opustit, ale vyslechla jsem si všechna možná, zcela nestydatá, lživá a urážlivá obvinění, že by si ani pejsek ode mě kůrku nevzal.

Aby toho nebylo málo, v neděli poté, v milířském kostele! rozdávala tatáž občanka soukromý dokument, kterým dále rozšiřovala jí vyřčenou brutální, nepřijatelnou, nestydatou pomluvu. Tento soukromý dokument rozdávala nakopírovaný, včetně mých citlivých osobních údajů, jako je číslo bankovního účtu, jméno, adresa, včetně biometrického údaje, kterým je vlastnoruční podpis.

V průběhu následujícího týdne mě během několika hodin zasypala spoustou urážlivých, částečně obtížně srozumitelných nevyžádaných sms zpráv, včetně nepřijatelné narážky na můj původ (jsem na něj pyšná). Netuším, zda jednala na povel svého řídicího důstojníka, na pokyn šůry, či jen tak, z vlastní libovůle.

Proti těmto nepřijatelným zásahům do mé soukromé sféry se budu velice razantně bránit.

Takže předně:

Těmto pomlouvačům, lhářům a manipulátorům vzkazuji:

- NELŽU. Je to moje životní nastavení, na němž si velice zakládám
- Jsem ochotná čelit konstruktivní kritice, přistoupit na dialog, kompromisy. Nejsem ochotná, ani však schopná tolerovat zoufalé a manipulativní pokusy o pošpinění mé bezvadné pověsti, mého jména, ani brutální narušování soukromé sféry
- Vychovala jsem dceru, vystudovala 2 vysoké školy, vybudovala úspěšnou firmu. Nikdy jsem nebyla členem žádné politické strany
- V době, kdy odvaha nebyla laciná a jednoduchá, ani populární, ještě před revolucí v r. 1989, jsem organizovala a zakládala Občanská fóra, byla jsem vůbec první porevoluční poslankyní Plzeňského kraje
- Vážím si všech rozumných a slušných lidí, občanů, všech, kteří svým jednáním, svou slušností, zodpovědností, prací a přístupem ukazují správnou cestu. Cestu spočívající v posilování občanské pospolitosti a také v osobní angažovanosti a přístupu

Po staletí ověřené „*Ne slova, ale skutky za tebe přesvědčivě mluví*“ je platné i v dnešní době...

Jen okrajově

- Proč nebyl Böttgerův. sloup a celé místo zrestaurováno už před lety, proč tu dávno nestálo volnočasové hřiště, proč nebyl rekonstruovaný sál a jiné věci (mimořadně: na stránkách obce jsou fotografie, jak sál vypadal před rekonstrukcí – odstrašující a nedůstojné)
- K velké a zásadnímu tématu kanalizace:

Přesto, že současné zastupitelstvo zajistilo investora, jsou hotové projekty domovních přípojek, je realizace vzhledem k odvolávání se 2 občanů v nedohlednu. Tito dva občané jako jediní odmítli připojit se na kanalizaci. Budováním tlakové kanalizace v obci nejsou tedy jejich soukromá práva nikterak dotčena. A ostatní občané na kanalizaci, která se v obci řeší 40 let, bezútešně čekají a všichni draze vyvážíme jímky.

Ani megalomanský projekt Čistá Berounka, na který bylo vydáno stavební povolení již v r. 2005, nezahrnoval odkanalizování nemovitostí v roztroušené zástavbě. Projekt je zastaralý, předražený. Stanoviska vodohospodářských orgánů jsou závazná, v obci nelze budovat ČOV, ani instalovat jiné způsoby čištění odpadních vod.

Chci občanům takto sdělit, aby se nenechali manipulovat pomocí lží, záměrným zkreslováním reality, aby nenaslouchali nenávisným pomluvám a nepodléhali záštiplným snahám rozložit a destabilizovat vše co funguje-

Jak si to v obci uděláme, takové to budeme mít. Jen obraz naší obce vypovídá o soudržnosti, loajalitě, schopnosti spolupráce a důvěře. Vypovídá o nás samotných.

Dana Lesak-Müller

P.S. Rovněž Ústavní soud se rozhodně staví proti nekalým praktikám vzájemného elektronického sledování a skrytého nahrávání při soukromých i profesionálních jednáních, jež zpravidla jsou nejen v rozporu s právem, ale hodnoceno po stránce sociálně etické, šíří ve společnosti atmosféru podezřívavosti, strachu, nejistoty a nedůvěry.